

- 2) W przypadku gdy na pytanie pierwsze zostanie udzielona odpowiedź twierdząca, czy obywatele państw trzecich, którzy – niezależnie od motywów – przejęli tego rodzaju zachodnie normy i wartości na skutek faktycznego pobytu w państwie członkowskim w trakcie fazy życia, podczas której kształtowała się ich tożsamość, powinni być uznawani za „członków szczególnej grupy społecznej” w rozumieniu art. 10 ust. 1 lit. d) dyrektywy w sprawie kwalifikowania? Czy kwestię tego, czy w danej sytuacji jest mowa o „szczególnej grupie społecznej, która posiada odrębną tożsamość w danym państwie”, należy przy tym oceniać z perspektywy państwa członkowskiego, czy też przepis ten rozpatrywany w związku z art. 10 ust. 2 dyrektywy w sprawie kwalifikowania należy interpretować w ten sposób, że kwestią decydującą jest to, czy cudzoziemiec uprawdopodobni, że w państwie pochodzenia zostanie uznany za członka szczególnej grupy społecznej, a przynajmniej taka przynależność zostanie mu przypisana? Czy wymóg, zgodnie z którym westernizacja stanowi podstawę otrzymania statusu uchodźcy tylko wtedy, gdy wynika ona z motywów religijnych lub politycznych, jest zgodny z art. 10 dyrektywy w sprawie kwalifikowania rozpatrywanym w związku z zasadą non-refoulement oraz prawem do azylu?
- 3) Czy praktyka krajowa, zgodnie z którą organ decyzyjny, dokonując oceny wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, dokonuje wyważenia dobra dziecka bez wcześniejszego ustalenia (bądź zlecenia takiego ustalenia) (w każdym postępowaniu), na czym konkretnie to dobro polega, jest zgodne z prawem Unii, a w szczególności z art. 24 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwaną dalej: „kartą praw podstawowych”) w związku z art. 51 ust. 1 tej karty? Czy odpowiedź na powyższe pytanie będzie inna, jeżeli państwo członkowskie będzie musiało rozpatrzyć wniosek o pozwolenie na pobyt na zasadach ogólnych, a dobro dziecka będzie musiało zostać uwzględnione w ramach decyzji w przedmiocie takiego wniosku?
- 4) W jaki sposób i na którym etapie rozpatrywania wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej należy w świetle art. 24 ust. 2 karty praw podstawowych uwzględnić i dokonać wyważenia dobra dziecka, w szczególności krzywdy, jakiej doznał małoletni na skutek długotrwałego faktycznego pobytu w państwie członkowskim? Czy ma przy tym znaczenie to, czy ten faktyczny pobyt był legalny? Czy w ramach dokonywanego w trakcie rozpatrywania wniosku, o którym mowa powyżej, wyważenia dobra dziecka znaczenie ma to, czy państwo członkowskie wydało decyzję w przedmiocie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej w terminie przewidzianym na wydanie takiej decyzji zgodnie z prawem Unii, czy zastosowano się do wcześniej nałożonego zobowiązania do powrotu i czy państwo członkowskie po wydaniu wcześniej decyzji nakazującej powrót nie wykonało jednak tej decyzji, na skutek czego faktyczny pobyt małoletniego w tym państwie członkowskim mógł trwać nadal?
- 5) Czy praktyka krajowa, zgodnie z którą dokonuje się rozróżnienia pomiędzy pierwszym oraz kolejnym wnioskiem o udzielenie ochrony międzynarodowej, w tym sensie, że w przypadku kolejnego wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej nie bada się, czy zachodzą ogólne podstawy umożliwiające uzyskanie prawa pobytu, jest w świetle art. 7 karty praw podstawowych w związku z art. 24 ust. 2 karty zgodna z prawem Unii?

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/95/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako beneficjentów ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony (Dz.U. 2011, L 337, s. 9).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court (Irlandia)
w dniu 3 sierpnia 2021 r. – postępowania karne przeciwko SN i SD. Pozostałe strony: Governor of
Cloverhill Prison, Irlandia, Attorney General, Governor of Mountjoy prison**

(Sprawa C-479/21)

(2021/C 391/22)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Supreme Court

Postępowania karne przeciwko

SN i SD

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy postanowienia umowy o wystąpieniu, które przewidują dalsze utrzymanie systemu ENA (¹) w odniesieniu Zjednoczonego Królestwa w przewidzianym w tej umowie okresie przejściowym, można uznać za wiążące dla Irlandii, biorąc pod uwagę, że należą one w istotnym zakresie do PWBS (²)?

- 2) Czy postanowienia umowy o handlu i współpracy, które przewidują utrzymanie systemu ENA w odniesieniu do Zjednoczonego Królestwa po upływie odpowiedniego okresu przejściowego, można uznać za wiążące dla Irlandii, biorąc pod uwagę, że należą one w istotnym zakresie do PWBS?

(¹) Europejskiego nakazu aresztowania.

(²) Przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court (Irlandia)
w dniu 3 sierpnia 2021 r. – W O, J L / Minister for Justice and Equality**

(Sprawa C-480/21)

(2021/C 391/23)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Supreme Court

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: W O, J L

Strona pozwana: Minister for Justice and Equality

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy należy stosować kryterium określone w wyroku LM [wyroku z dnia 25 lipca 2018 r., Minister for Justice and Equality (Nieprawidłowości w systemie sądownictwa), C-216/18 PPU, ECLI:EU:C:2018:586] i potwierdzone w wyroku L i P [wyroku z dnia 17 grudnia 2020 r., Openbaar Ministerie (Niezależność wydającego nakaz organu sądowego), C-354/20 PPU i C-412/20 PPU, EU:C:2020:1033], jeżeli istnieje rzeczywiste ryzyko, że wnoszący odwołanie będą sędzeni przed sądami, które nie są ustanowione ustawą?
- 2) Czy należy stosować kryterium określone w wyroku LM i potwierdzone w wyroku L i P w sytuacji, gdy osoba zamierzająca zakwestionować wniosek złożony w kontekście ENA nie może spełnić tego kryterium z tej przyczyny, że w danym momencie nie jest możliwe ustalenie składu sądów, przed którymi będzie sędzona, ze względu na sposób losowego przydzielania spraw?
- 3) Czy brak skutecznego środka odwoławczego umożliwiającego zakwestionowanie ważności powołania sędziów w Polsce, w okolicznościach, w których jest oczywiste, że wnoszący odwołanie nie mogą w tym momencie ustalić, że sądy, przed którymi będą sędzeni, będą składały się z sędziów, którzy nie zostali ważnie powołani, stanowi naruszenie istoty prawa do rzetelnego procesu sądowego wymagające od wykonującego nakaz państwa odmowy przekazania wnoszących odwołanie?

**Odwołanie od wyroku Sądu (dziesiąta izba) wydanego w dniu 9 czerwca 2021 r. w sprawie
T-235/19, Health Information Management (HIM) / Komisja, wniesione w dniu 13 sierpnia 2021 r.
przez Health Information Management (HIM)**

(Sprawa C-500/21 P)

(2021/C 391/24)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Health Information Management (HIM) (przedstawiciel: adwokat P. Zeegers)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

— stwierdzenie dopuszczalności i w konsekwencji zasadności niniejszego odwołania;